

แนวปฏิบัติด้านศิลปวัฒนธรรม

ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม (ฝ่ายอุทยานการศึกษา)

สำนักการศึกษาต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. ๒๕๖๖

แนวปฏิบัติด้านศิลปวัฒนธรรม

จากการศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม (ฝ่ายอุทยานการศึกษา) สำนักการศึกษาต่อเนื่อง เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none">สถานที่ทำงานมีความคับแคบ ยังมีความไม่แน่นอนในสถานที่ทำงาน หากมีการศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมก็จะไม่มีสิ่งของ/นิทรรศการหรืองานด้านศิลปวัฒนธรรมเลยเทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศ การสื่อสารยังไม่มีความสะดวกและเป็นระบบเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ที่ยังใช้ร่วมกับสถานอุทยานการศึกษาชมมังคลาภิเษก	<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none">สถานที่มีความเหมาะสม มีทั้งส่วนของห้องทำงานและส่วนของห้องนิทรรศการ/พิพิธภัณฑ์อยู่ในอาคารเดียวกัน สามารถรองรับผู้มาดูงานได้อย่างเหมาะสมเทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศ การสื่อสารมีความสะดวกและเป็นระบบ
<p>ด้านบุคลากร</p> <ol style="list-style-type: none">มีจำนวนจำกัด เพียง ๒ คน (ไม่รวมธุรการ)บุคลากรไม่ได้เรียนจบทางด้านศิลปวัฒนธรรมหรืองานที่เกี่ยวข้องคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยยังไม่มีบทบาทในการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม หรือชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดนันทบุรีหรือจังหวัดใกล้เคียงไม่มีนักศึกษาในการดำเนินโครงการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาจากชมรมนักศึกษาในแต่ละจังหวัด ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาวิชา อายุ ประสบการณ์ ความพร้อมในการให้ความร่วมมือ จึงไม่ได้เชื่อมโยงกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมโดยตรง	<p>ด้านบุคลากร</p> <ol style="list-style-type: none">มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอต่อการดำเนินการ และนอกจากจะมีผู้อำนวยการแล้วยังมีรองผู้อำนวยการถึง ๓ คนเพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานแต่ละด้าน ทำให้สามารถมีเวลาดำเนินการได้อย่างทั่วถึงมีนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่สามารถนำมาช่วยงานในโครงการต่าง ๆ ได้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีบทบาทในการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม หรือชุมชนท้องถิ่น โดยเน้นเพียง ๑ พื้นที่แต่บูรณาการร่วมกันหลายงาน เช่น การลงพื้นที่ในโครงการ “๑ ตำบล ๑ มหาวิทยาลัย” เพื่อดำเนินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนป่าตุ่ม ตำบลป่าตุ่ม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ มีทั้งการอบรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การส่งเสริมการแปรรูปจากน้ำอ้อยให้เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความโดดเด่นไม่เหมือนใคร การจักสานใบลานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
	<p>๔. บุคลากรของหน่วยงานมีความรู้ความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรมหรืองานที่เกี่ยวข้องที่โดดเด่น เช่น</p> <p>๔.๑ ผศ.ดร.สุชานาฏ สิตานุรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักฯ สามารถของประมาณทำวิจัยด้านผ้าทอล้านนาและจัดทำพิพิธภัณฑ์ผ้าทอล้านนาได้อย่างสมบูรณ์แบบ</p> <p>๔.๒ อาจารย์สิริพร คีนมาเมือง รองผู้อำนวยการสำนักฯ เชี่ยวชาญด้านงานศิลปะ การออกแบบสามารถนำวัสดุในท้องถิ่นมาผสมผสานกับเรื่องราวของล้านนา สร้างความโดดเด่นด้วยการนำโบราณมาออกแบบลวดลายการจักสานใหม่ให้เกิดคุณค่า สร้างมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดด้วยการเผยแพร่องค์ความรู้สู่ชุมชนด้วยการสอนการจักสานลวดลายที่แปลกใหม่ เช่น มาลัยโบราณ พานพุ่มโบราณ หรือการเชื่อมโยงเรื่องราวของความรู้ในด้านโบราณไปสู่การอนุรักษ์งานเขียนโบราณด้วยภาษาล้านนา</p> <p>๔.๓ ดร.ดิเรก อินจันทร์ รักษาการหัวหน้างานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีความรู้ความสามารถด้านคัมภีร์โบราณ ภาษาล้านนาในระดับประเทศ สามารถนำความรู้ความสามารถมาต่อยอดสร้างศูนย์การเรียนรู้ด้านโบราณ กลุ่มชาติพันธุ์และศิลปะวัฒนธรรมล้านนา การแปลภาษาล้านนาเพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมโบราณ</p> <p>๕. สามารถสร้างเครือข่ายงานด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนาสู่ระดับประเทศและระดับนานาชาติได้อย่างสมภาคภูมิ</p>
<p>ด้านงบประมาณ</p> <p>๑. งบประมาณเงินรายได้มีไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ</p> <p>๒. งบประมาณเงินแผ่นดินไม่ได้รับการจัดสรร</p>	<p>ด้านงบประมาณ</p> <p>๑. มีงบประมาณเงินรายได้และงบประมาณเงินแผ่นดินในการดำเนินโครงการ</p> <p>๒. สามารถจัดหาแหล่งทุนจากหน่วยงานภายนอกเพิ่มเติมได้ เช่น สโมสรโรตารีจังหวัดเชียงใหม่ หน่วยงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่</p>
<p>ด้านการดำเนินงาน</p> <p>๑. ด้วยงบประมาณและบุคลากรมีจำกัด ทำให้การดำเนินโครงการแต่ละโครงการทำได้เพียงให้จัดเพื่อผ่านตัวชีวิต</p>	<p>ด้านการดำเนินงาน</p> <p>๑. สามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ มีบุคลากร/หน่วยงานย่อยที่รับผิดชอบชัดเจน</p> <p>๒. มีบุคลากรที่สามารถหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอกหรือผู้สนับสนุนเข้ามาช่วยเหลือได้</p>

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒. การดำเนินการนอกงบประมาณ(งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกหรือผู้สนับสนุน)ทำได้ยาก เนื่องจากไม่มีสายสัมพันธ์ที่ดีพอ	๓. ผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในการสร้างเครือข่ายและการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม

รูปแบบการบริหารงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

รูปแบบการบริหารงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจะเน้นในเรื่องของการปรับกระบวนการบริหารที่มีระบบและกลไกในการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถตรวจสอบได้ทุกกระบวนการ โดยกระบวนการดังกล่าวจะปรับเปลี่ยนตามปัจจัยนำเข้า ซึ่งได้แก่ นโยบายการบริหาร/แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในแต่ละปี และสถานการณ์และบริบททางด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีรูปแบบดังนี้

